

क्षीरं स्नेहसमं दद्यात् प्रतावय्या रसं तथा ॥
ताम्बपाने दृष्टे चैव शनैर्हृदिना पचेत् ।
अस्यौषधस्य कल्कस्य प्रत्येकं शुक्तिस्मितम् ॥
जीवन्ती मधुकं द्राक्षाकाकोल्यौ नीलसुतपलम् ।
मुखं सचन्दनं रास्ना पर्णिनीह्वयशारिवे ॥
मेदे हे च तथा कुष्ठं जीवकर्षभकौ शटौ ।
दाह्यौ प्रियङ्गु त्रिफला नतं तालीशपद्मकौ ॥
एलापत्रं वरोनागजातीकुसुमघान्यकम् ।
मज्जिष्ठा दाडिमं दारु रेणुकं शैलवालुकम् ॥
विडङ्गं जीरकचैव पेषयित्वा विनिर्मितम् ।
वस्त्रपूते च शीते च शर्कराप्रस्थसंयुतम् ॥
निधापयेत् स्निग्धभास्व आर्द्रं वा भाजने शुभे ।
अस्यौषधस्य सिद्धस्य श्रेष्ठं वीर्यमतः परम् ॥
देवदेवं नमस्कृत्य संपूज्य गन्धनायकम् ।
पिवेत् पाणितलं तस्य आधिं वीर्यालु-

पानतः ॥

सर्ववातविकारेषु अप्सारे विशेषतः ।
उन्मादे पक्षघाते च आधाने कोष्ठनिग्रहे ॥
कर्णरोगे शिरोरोगे वाधिर्ये चापतन्त्रके ।
भूतोन्मादे च ग्रन्थ्यां सोहारे चाक्षिपातजे ॥
पार्श्वशूले च हृच्छूले वात्यायामाहिते तथा ।
वातकण्ठकृन्नीगन्धजकृच्छे सपङ्गुले ॥
क्रोशुशोर्षे तथा खड्गे कुब्जे चाधनि मिम्बिने ।
अपतानेऽन्तरायामे रक्तपित्ते तथोर्ध्वगे ॥
आनाहेऽर्शोविकारेषु चातुर्यकन्धरेऽपि च ।
हनुग्रहे तथा शोषे क्षीणे चैवावबाहुके ॥
दृष्टापतानके भग्ने दाहे चाक्षेपके तथा ।
जीर्णज्वरे विषे कुष्ठे शोफः स्तम्भे मदाढ्ये ॥
आद्यवातेऽभिमान्ये च वातरक्तगदेषु च ।
एकाङ्गरोगिणि चैव तथा सर्वाङ्गरोगिणि ॥
हस्तकम्पे शिरःकम्पे जिह्वाकम्पे जङ्घे भग्ने ।
क्षीर्णान्द्रिये नष्टयुक्ते युक्ताग्निः सरणे तथा ॥
क्षीर्णा वातासपाते च पटले चाक्षिग्रन्धने ।
एकाङ्गग्रन्धने चैव सर्वाङ्गग्रन्धने तथा ॥
नगादिपतिते वाते क्षीरामाप्रतिहेतुके ।
आभिचारिकदोषे च धनसन्तापसम्भवे ॥
ये वातप्रभवा रोगा ये च पित्तसमुद्भवाः ।
शिरोमध्यगता ये च जङ्घापार्श्वदिशस्थिताः ॥
मालव्यहामिभृतश्च शिशुर्यश्च विशुष्यति ।
प्रक्षीणवल्गुसंज्ञश्च न वर्त्मगमनक्षमः ॥
वृतेनानेन विध्वन्ति वज्रमुक्तिरिवासुरान् ।
निहन्ति सकलान् रोगान् वृतं परमदुर्लभम् ॥

रसायनं बद्धिवलप्रदम्

वपुःप्रकर्षं विदधाति रूपम् ।

दन्तावलेन्नेय समानतेजा

दौर्घ्यायुषं पुत्रशतं करोति ॥

क्षीर्णा शतं गच्छति वातिरेकं

न याति दृष्टिं सरसः समाङ्गः ।

अपुत्रिणीपुत्रशतं करोति

प्रतायुषं कामसमं बलिष्ठम् ॥

महदृष्टं नाम तु ह्यागलादां

विनिर्मितं वातनिखदनम् ।

शिवं शुभं रोगभयापहम्

चकार हारीतमुनिर्विशिष्टः ॥

प्रहमालवर्हिणः पाके पुमांसं तत्र दापयेत् ।

मयूरी जम्बुकी हागी वीर्यहीनाः स्वभावतः ॥

भाषितं काशिराजेन ह्यागमेव नृपसकम् ॥

वृतम् १६ शेर । काथार्थं ह्यागमांसपलम् १०० ।

पाकाद्यं जलं शं ६४ । शेषः शं १६ । विष्वादि-

दशमूलं प्रपलम् १० । जलं शं ६४ । शेषः

शं १६ । अश्वगन्दा १०० पलम् । जलं शं ६४ ।

शेषः शं १६ । वात्यालकं १०० पलम् ।

जलं शं ६४ । शेषः शं १६ । दुग्धं शं १६ ।

शतमूलरीसः शं १६ । कल्कार्थं जीवन्त्या-

दीनां जीरकपर्यन्तानां कल्कद्रव्याणां प्रं तो ४ ।

वस्त्रपूते शीते शर्करां शं २ । इति वृहच्छागलादां

वृतम् । इति भैषज्यरत्नावली ॥

(“ह्यागमांसं तुलाहं स्यात् दशमूलं तथापरम् ।

तोयद्रोणे पचेद्द्विमान् यावत् स्यादंशुशेषितम् ॥

तैलप्रस्थद्वयचैव क्षीरचैव प्रतावरी ।

जीवनीयं सममुक्तं बला रास्ना च शैलजम् ॥

मांसीस्याहमेतानीं शानुकाघनवालुकम् ।

पृथक् पृथक् समादाय सर्वमेकत्र साधयेत् ॥

मज्जिष्ठालोघलाक्षा च प्रत्येकं कुड्बान्वितम् ।

आफकश्च जलचैव विधिना च विपाचयेत् ॥

ह्यागलादामिदं तैलं हारीतेन महात्मना ।

पाने वस्त्रौ तथाभ्यङ्गे भोक्ष्ये चैव प्रशस्यते ।

सर्वज्वरगदं हन्ति सन्धिमज्जास्थिजन्तथा ॥”

इति ह्यागलादां तैलम् ॥

इति वैद्यकस्नेहमालिकायां वातरोगाधिकारे ॥

ह्यागलान्तिका, स्त्री, (ह्यागलान्त्री + संज्ञायां कन् ।

टापि पूर्ववृत्तः ।) वृहदारकवृत्तः । इति राज-

निर्घण्टः ॥

ह्यागलान्त्री, स्त्री, (ह्यागलं अन्तयतीति बाहु-

लकात् रक् ततो ङीष् ।) टकः । इति राज-

निर्घण्टः ॥

ह्यागवाहनः, पुं, (ह्यागेन आत्मानं वाहयतीति ।

वह + णिच् + लुगः । यद्वा, ह्यागो वाहनमस्य ।)

अभिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

ह्यागिका, स्त्री, (ह्यागी + स्वार्थे कन् । ततः टापि

पूर्ववृत्तः ।) ह्यागी । इति हेमचन्द्रः । ४।३।४१ ॥

ह्यागी, स्त्री, (ह्यायते क्तिद्यते देवोपंहारायति ।

ह्यो + “ह्यापूखडिभ्यः कित् ।” उणां । १।१२।४।

इति गण् ह्यागः ततः स्त्रियां जातौ ङीष् ।)

ह्यागमाता । वरूरी इति पाँटी इति च भाषा ।

तत्पठ्यायः । अजा २ पयस्विनी ३ भीरुः ४

मेधा ५ गलेस्त्री ६ । इति राजनिर्घण्टः ॥

ह्यागिका ७ मज्जा ८ सर्वमज्जा ९ गलेस्त्री १० ।

इति हेमचन्द्रः ॥ वृत्तान्ता ११ । इति त्रिकाण्ड-

शेषः ॥ सज्जा १२ सुखविलुब्धिका १३ । इति

शब्दरत्नावली ॥ तदुदुग्धगुणाः । मधुरत्वम् ।

शीतलत्वम् । आहिलम् । दीपनत्वम् । रक्त-

पित्तविकारक्षयकासनाशित्वम् । यथा, राज-

निर्घण्टे ।

“अजानां लघुकायत्वान्नागद्वयनिवेद्यता ।

नाल्यसुपानात् आयामात् सर्वव्याधिहरं पयः ॥”

कषायत्वम् । लघुत्वम् । अतीसारज्वरनाशित्वम् । यथा, भावप्रकाशे ।

“ह्यागं कषायं मधुरं शीतं ग्राहि पयो लघु ।

रक्तपित्तातिसारघ्नं क्षयकासज्वरापहम् ॥

अजानामल्पकायत्वात् कटुतिक्तादिभक्षणात् ।

स्तोकासुपानादुवायामात् सर्वरोगापहं पयः ॥”

तद्विगुणाः । उत्तमत्वम् । आहिलम् । लघु-

त्वम् । दीघत्रयापहत्वम् । आसकाशार्शः क्षग-

कार्श्यांशु शस्तत्वम् । दीपनत्वम् । इति भाव-

प्रकाशः ॥ कफवातमेघदोषदुर्गामन्त्रासकास-

नाशित्वम् । उष्णत्वम् । रुच्यत्वम् । पाचनत्वम् ॥

तन्नवनीतगुणाः । लघुत्वम् । मधुरत्वम् । कषा-

यत्वम् । त्रिदोषनाशित्वम् । चक्षुष्यत्वम् । दीप-

नत्वम् । बल्यत्वम् । सदा हितत्वम् ॥ तन्नवोत्थ-

नवनीतगुणाः । क्षयकासनेत्रामयकफनाशित्वम् ।

बल्यत्वम् । परमदीपनत्वम् ॥ तदुदुग्धगुणाः ।

चक्षुष्यत्वम् । दीपनत्वम् । बलवर्धनत्वम् । कास-

नासककफनाशित्वम् । राजयक्ष्माणि शस्तत्वम् ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

हातः, चि, (ह्यो + क्तः । “शाच्छोरन्वतरस्याम् ।”

७।४।४१ । इति विभाषायामित्वाभावः ।)

ह्रिन्नः । दुर्बलः । इत्यमरः । ३।१।१०३ ॥

हाचं, स्त्री, वरटोच्छ्रजसम्भवं मधु । तस्य गुणाः ।

श्वित्रक्रिमिरोगरक्तपित्तनाशित्वम् । गुरुत्वम् ।

इति राजवल्लभः ॥

(“वरटाः कपिलाः पीताः प्रायो हिमवतो वने ।

कुर्वन्ति कृत्रकाकारं तज्जं हाचं मधु स्मृतम् ॥”

हाचं कपिलपीतं स्यात् पिच्छिलं शीतलं गुरु ।

खादुपाकं क्षमिश्वित्ररक्तपित्तप्रमेहजित् ।

भ्रमलज्जोहविषहृत् तर्पणश्च गुणाधिकम् ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्ववृत्तः द्वितीये भागे ॥)

हा(त्त)चः, पुं, (ह्यो + क्तः गुरोर्दोषाणामावरणं तच्छील-

मस्येति । “ह्यत्रादिभ्यो णः ।” ४।४।६२ ।

इति णः ।) शिष्यः । इत्यमरः । ३।७।११ ॥

(यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ६।८७ ।

“भूसुजा दानश्रीक्षणे पौत्रिके स्थूलिने क्षतः ।

ह्यात्ताणामार्यदेष्टानां तेन विद्यार्थिनां मठः ॥”)

हाचकं, स्त्री, (हाच + स्वार्थे कन् ।) हाचं मधु ।

यथा, राजनिर्घण्टे ।

“ह्यत्राकारन्तु पटलं सरघाः पीतपिङ्गलाः ।

ये कुर्वन्ति तदुत्पन्नं मधु ह्याचकमौरितम् ।

श्वित्रमेहक्षमिश्वित्र विदाह्याचं गुणोत्तरम् ॥”

अपिच भावप्रकाशे ।

“वरटाः कपिलाः पीताः प्रायो हिमवतो वने ।

कुर्वन्ति कृत्रकाकारं तज्जं हाचं मधु स्मृतम् ॥

हाचं कपिलपीतं स्यात् पिच्छिलं शीतलं गुरु ।

खादुपाकं क्षमिश्वित्ररक्तपित्तप्रमेहजित् ॥

भ्रमलज्जोहविषहृत् तर्पणश्च गुणाधिकम् ॥”

हाचगच्छः, पुं, (हाचो गच्छ इव ।) पदादावित् ।

विभक्त्यन्तस्य ह्योक्तरसस्य वा आदिमात्रवेत्ता ।